

گزارش پیش رو گزارشی از مؤسسه بروکینگز می باشد که توسط پایگاه تایم منتشر شده است. نکته جالب توجه این گزارش استدلالهایی است که اتاق فکرها و اندیشکده های غربی به آنها چنگ می آویزند تا حتی از کاهش ۹۰ درصدی مواد مخدر توسط طالبان، چماقی علیه طالبان بسازند!

سال ها، جامعه جهانی تلاش کرد و نتوانست اقتصاد مواد مخدر افغانستان را که در سال ۲۰۲۱ حداقل ۱۴ درصد تولید ناخالص داخلی این کشور بود مهار کند. اما به نظر می رسد طالبان که در ماه اوت پس از خروج ایالات متحده به قدرت رسید، اکنون کشت خشخاش را تا حدود ۹۰ درصد سرکوب کرده است.

سال ها، جامعه جهانی تلاش کرد و نتوانست اقتصاد مواد مخدر افغانستان را که در سال ۲۰۲۱ حداقل ۱۴ درصد تولید ناخالص داخلی این کشور بود مهار کند. اما به نظر می رسد طالبان که در ماه اوت پس از خروج ایالات متحده به قدرت رسید، اکنون کشت خشخاش را تا حدود ۹۰ درصد سرکوب کرده است. در ظاهر، این یک پیشرفت قابل توجه است. تولید گسترده و غیرقانونی مواد مخدر، فساد، وحشی گری غارتگرانه و بی قانونی را تشدید کرد و به سقوط جمهوری افغانستان که از سوی ایالات متحده حمایت می شد، کمک کرد؛ البته نرخ بالای اعتیاد را نیز افزایش داد. اما سرکوب تولید تریاک بدون ارائه جایگزین های اقتصادی، آسیب های جدی اجتماعی و اقتصادی برای مردم افغانستان ایجاد می کند و جهان را با عواقب بسیار بدتری برای سلامت عمومی آماده می کند.

به گفته دیوید منسفیلد از شرکت مشاوره آلیسیس، اجرای ممنوعیت تولید مواد مخدر در سال ۲۰۲۱ توسط طالبان، کم و بیش کشت خشخاش را در هلمند و ننگرهار، دو منطقه عمده تولید، از بین برد. به نظر می رسد کاهش در سراسر کشور با ممنوعیت بسیار مؤثر خشخاش توسط طالبان در سال ۲۰۰۰ برابری می کند و درست مانند آن زمان، پیامدهای اقتصادی و اجتماعی این ممنوعیت شدید است.

طالبان در حفظ تجارت سریع و صادرات مواد معدنی حیاتی، تثبیت اقتصاد افغانستان، کاهش قابل توجه فساد در مالیات و گمرکات، و ایجاد حدود ۲ میلیارد دلار عواید سالانه مؤثر بوده است - همان کاری که جمهوری افغانستان در زمان سخاوتمندانه بین المللی انجام داد. اما طبق برآورد منسفیلد، ممنوعیت فعلی تریاک به اقتصاد افغانستان ۱.۳ میلیارد دلار و ۴۵۰۰۰۰ شغل تنها در سطح مزرعه خسارت وارد کرده است، و این شامل خسارات بالای اقتصادی پایین دستی نمی شود. علاوه بر این، بیشتر بودجه طالبان برای تأمین مالی دستگاه های نظامی و امنیتی آن استفاده می شود و چیزی برای مردم افغانستان باقی نمی گذارد. همانطور که «بیل برد»^۳، اقتصاددان می گوید، ثبات اقتصادی طالبان یک «تعادل قحطی» است. با توجه به اینکه ۹۰ درصد مردم در فقر گیر کرده اند، چیزی که افغان ها را از گرسنگی دور نگه داشته کمک های بشردوستانه است. با این حال، این کمک ها در سال جاری به سرعت در حال کاهش بوده است - حداقل یک میلیارد دلار از ۳ میلیارد دلار ارائه شده در سال ۲۰۲۲.

کسانی که معیشت تریاک خود را از دست داده اند، بیشتر نمی توانند جایگزین های اقتصادی برای تغذیه خانواده های خود، از جمله در سرویس های امنیتی، مانند زمان جمهوری افغانستان بیابند. گندم هرگز محصول جایگزین خوبی نبوده است و اقتصاد شهرهای افغانستان نیز رو به کاهش است. اساساً، زمانی که ذخایر حاصل از تریاک تابستان ۲۰۲۲ که طالبان اجازه برداشت را داده بود، تمام شود؛ بسیاری از خانوارها کاهش قابل توجهی را در توانایی خود برای خرید غذا، اجاره زمین، نگهداری مسکن و دریافت مراقب های پزشکی تجربه خواهند کرد. مانند ممنوعیت های قبلی تریاک در افغانستان، بسیاری از خانواده ها